

El Baix Pendès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de suscripció

VENDRELL, trimestre	1' Ptas.
FORA, id.	1'25 »
EXTRANGER, id.	2' »

Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, reclams y remittits, á preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Timbres elèctrichs

pera dar avis á menjadors, cuynas, dormitoris, etc.

Ressorts especials per ventallas de botiga

Ho instala á preus econòmichs, assegurant son perfecte funcionament, lo cerraller d' aquela vila

PAU SOCIAS (a) TRAUS

Venda d' una propietat

plantada de vinya, olivers y camps, de 70 jorinals de tinguada, en la qual hi ha una casa ab habitacions, celler, cup y prempsa de ferro, situada en el terme de Arbós, á un kilometre de la estació de dita vila.

VENDA DE UNA CASA de dos patis al carrer Nou, núm. 53, ab baixos, entressol, un pis y golfa, y cup y celler. Lliure de cens.

Pera informes, D. Joseph Ferret, carrer Major, número 32, devant de las Quatre Fonts.

Noyas y senyoras malaltissas, convé que llegescan l'anunci de la quarta plana *Pindolas de Salut Trayner*.

Per 800 duros se ven la casa n.º 1 de la Barceloneta Alta. Ayqua, gas y lluire de cens. Propia pera familia acomodada.

Per 800 duros se ven la n.º 28 del carrer de Santa Agna. Ayqua, cup, celler y lluire de cens. Molt aproposit pera tenda ó pera agricultor.

Se cediran á pagar á llarch plasso, mitjansant hipoteca del preu á interès del 4 per 100.—Informarán á la administració de aquest setmanari

Cegos y Sorts

Diuhem que quan Deu vol perdrer á una persona la fa tornar cega, y ls Govern del Estat espanyol fa molts anys que n' pateixen de ceguera.

D. Anton Cánovas, el de la última gota de sang y la última pesseta, no va veurer qu' un poble sense cuartos y sense sang, es un mort, y un cos mort tothom se'l treu de sobre; així es que va deixar l'Estat espanyol fet un pudridor.

D. Práxedes Mateo Sagasta, el liberal per excepcion, (segons els sagastins) no vegé que l declarar la guerra al poble més liberal del mon, era fer combatre un ratoli ab un gat. Els poderosos acorassats nort-americans els veia com barquetas de pescar, y envià al sacrifici la escuadra espanyola.

D. Francisco Silvela, el de las grans promeses, se retirá del poder sense otorgar ni la *bien entendida*, com havia deixat entreveurer avans d'asseures á la poltrona presidencial.

D. Antoni Maura predicá la Autonomia, y era partidari de donarla á Cuba, creyent que ab aquella forma de govern podia salvarse l'illa per Espanya. Quan la volgueren donar no van veure que ja no hi eran á temps. Pujá á la presidencia del Govern, vé á donar un passeig per Barcelona acompanyant al Rey; li demanan lo que predicava, la

Autonomia, y després de pensarshi molt va tenir de deixar el poder sense acabar de pensarshi, y mes tard ens diu que som un *montón*, sense expressar de qué; pero es de suposar que no será de cosa aprofitosa.

S' enfila á la Presidencia D. Segimon Moret, un altre predicaire de la Autonomia. A Saragossa, en un bell discurs, diu que la Autonomia es la mellor forma de govern. Desde la oposició tots hi veuen clar; pero quan son al candelero tots esdevenen cegos. Autonomia m' has dit? Donchs aquí va una llei de jurisdiccions porque comensis á fer boca.

Sembla estrany, pero es així: tots aquests sabis estadistas, quan son abaix, á la oposició, ó predican lo que no creuhen ó creuhen lo que no predican, ó es que desde l' cim de la presidencia pateixen el vèrtich de las alturas y no veuen lo que demanen els de baix, què es lo mateix que ells demanaven quan hi eran.

No la veuen, no, la autonomia, com no veyen els acorassats dels yanquis, y així que tothom la vol. Pregunteu á un carlista si vol la autonomia y us dirá que está en el seu programa; pregunteuho á un republicà unitari y us contestará que de tot cor la desitja; pregunteuho á un federal y us dirá que precisament es el seu bell ideal, y fins pregunteuho á un de la classe neutra y us fará que sí ab el cap.

Donchs els governants, desde Madrid, res d'aixó veuen.

Vá un ministre de la Gobernació á Barcelona per veurho de més aprop y no sab veurer altra cosa que alló que va veurer Don Quixot tres sigles endarrera: que Barcelona es *culta y laboriosa*; com si així fos cosa nova, com si no n' estessim ja tips de *hidalgos* y de *industriosa y archivo de la cortesía, albergue de los extranjeros, hospital de los pobres* y... arrossos al Tibidabo. Tot així si que ho veueu; lo que no saben ó no volen veurer es l' esperit autonòmic que vola per l' ambient de Catalunya entera, quin esperit el maman ja ls fills de las mares; que l' canta l' forjador forjant el ferro á la fornal, el mestre en l' escola, el literat en sos escrits, el poeta en sos versos, el pagés tot regirant la terra, el músich en sos melodias, l' escultor ab son buril, el pintor ab sos pinzell, els auells ab sos passadas y fins las flors ab sos perfums...

Donchs aquest moviment colossal de Catalunya, aquest clam de l' ànima que repercutiu desde el Ebre al Pirineu, aquest grandios moviment d' opinió, els Goberns, desde Madrid, no l' veuen ni l' senten; al arribar al Guadarrama, se gela, y las llàgrimas del poble Català, en forma d' aigua cristallina, s' escorren cap el Manzanares, en quin riu els habitants de la vila del *oso y del madroño* hi van a rentar la roba bruta.

Potser el dia que tots els autonomistas se posin el gorrofrí i ls republicans unitaris ingressin al

camp federal, potser llavoras eridan tots al unisono arribin á ferse sentir, y ls de la *meseta* vegin la bellugadissa de crestas vermelles; pero també podrà sucsuir que allavoras també vegessin á la Autonomia... posantse l' gorrofrí.

DR. EMERRE.

L' impenitent

L' èxit que va obtenir el dia de son estreno en el Teatre Romea de Barcelona, el drama *L' impenitent*, de nostre company en Ramon Ramon, sigué franch y expontani. Tota la prempsa diaria d' aquella capital n' ha publicat extensas notas de crítica que confirmen l' èxit de la primera obra dramàtica d'en Ramon, la que era esperada ab certa espectació per tractarse d' un autor que fins allavoras era conegut per sos xamosos saynetes de costums vilatana.

Com no som nosaltres els més indicats per fer la crítica de dita producció dramàtica per esser qui es son autor, ens limitarem á transcriure'n alguna de las publicadas per la prempsa de Barcelona, esculint, nó las que n' fan més elogi ni las de cap dels periódichs més ó menys afectes al autor, sino las de quins nostre amich n' està distanciat del tot, sense amistats ni afinitats de cap mena en sas redaccions; *El Noticerio* y el *Diario de Barcelona*.

Diu el primer:

Romea.—Con asistencia de numeroso público estrenóse anoche en este coliseo el drama en tres actos, de don Ramón Ramón y Vidales, *L' impenitent*. Había especulación por ver la obra del señor Ramón y Vidales, per ser este autor ya conocido y celebrado por sus sainetes.

L' impenitent es una obra más destinada á poner de relieve las catástrofes morales y físicas que produce el alcoholismo. El argumento es simplicísimo; se reduce á presentar á un obrero zapatero, Antón, en un momento en que, reunindo el resto de su débil voluntad, deja la bebida, su pasión única, para consagrarse á su honrado hogar, para unir sus cuidados á los de su infeliz esposa y velar juntos por la salud de su hijo, víctima inocente de los vicios de su padre y de su abuelo—padre de Antón—que muríó alcoholizado.

Los buenos propósitos de Antón fracasan á la primera ocasión en que tropieza con sus antiguos compañeros de orgia alcohólica. Vuelve á la taberna, regresa á su casa cuando su mujer se prepara á abandonarle llevándose al niño enfermo. Los esposos riñen. Antón golpea á su mujer y el desgraciado hijo interviene horrorizado, siendo derribado por su padre, el cual, al creerle muerto, sufre violentísima convulsión en su organismo, minado por el alcohol, y queda cadáver.

El drama está sentido y dialogado con bastante habilidad. Muchas de esas escenas están estudiadas á fondo, como las de la taberna del segundo acto,

pero en general la obra peca de diluida á ratos y de precipitada en otros, especialmente en el final.

El público la acogió, sin embargo, con simpatía, aplaudiendo al autor, que salió al final de todos los actos.

Los artistas que interpretaron el drama estuvieron bien en sus respectivos papeles, especialmente las señoras Llorente y Jarque. A pesar de las dificultades del papel creemos que el señor Borrás podría sacar mucho mayor partido del Antón.

La dirección y presentación de la obra dignas de elogio.»

El Diario de Barcelona s' expressa així:

«D. Ramon Ramon y Vidales, que se había distinguido como discreto y gracioso sainetista, ha querido remontarse á las alturas del drama trágico y sorprendernos con una producción en tres actos, que tiene el mérito de la claridad. *L'impenitent* es una lección de moral sin sermon; un caso de ejemplaridad logrado por la acción escénica directamente, con una gran sencillez de medios, á la manera de *El poder de las tinieblas* de Tolstoi, fuente en la que diríase se ha inspirado el señor Ramon y Vidales.

Anton es un honrado obrero, pacífico y sensato, que tiene, sin embargo, el repugnante vacío de emborracharse. Su padre murió alcoholizado y en su hijo, á quien ama estrañablemente, empieza á ver los efectos de la degeneración causada por los abusos de la bebida.

Al levantarse el telón, se halla en uno de sus períodos de arrepentimiento y propósitos de enmienda que las personas de fondo honrado, aun las más viciosas, suelen encontrar como puntos de apoyo en la pendiente por que ruedan. Pero es sábado, está sin tabaco, sale á la calle en busca de él, encuentra á sus camaradas, entra en la taberna y vuelve a emborracharse. Al regresar á su casa, se halla con la esposa, que prepara la ropa para abandonar el hogar conyugal. Tienen un altercado; pone él la mano encima de ella; sale el hijo, que está durmiendo; abalanzase sobre el padre en defensa de la madre; *Anton* le rechaza violentamente, haciéndole dar con la cabeza contra el suelo, y, creyéndole muerto, es víctima de una brutal sacudida que le deja cadáver.

Este final, demasiado efectista y preparado con escasa habilidad, no avalora la obra, pero si le dan precio literario todo el primer acto, por su exposición diáfana y sencilla, y las escenas de la taberna, de una gran verdad, producto de observación penetrante, y sobrias. El último acto es muy estirado, y de este defecto adolece en general algo toda la obra, y no es de extrañar, dada la simplicidad del argumento.

El diálogo es natural y animado.

La ejecución ha de calificarse de buena. Estuvo bien en el papel de chico la señora Jarque; la señora Llorente dijo con habilidad el monólogo del último acto; el señor Borrás, en su parte de *Anton*, bien caracterizado y poniendo de relieve todas sus facultades; el señor Capdevila representó con gracia y acierto el papel de un beodo alegre. Los demás actores, muy ajustados a los distintos caracteres que interpretaban.»

No volém acabar sense consignar avans l' agrément de nostre amich en Ramon envers tots els interpretes de la obra per l' acert y carinyo ab que la interpretaren, que son las señoras Llorente, Jarque y Faura y els señores Borrás, Virgili, Vinyas, Capdevila, pare y fill, Daroqui, Morató y Domenech, alguns d'ells, per deferencia al autor, s' encarregaren de papers molt inferiors á la seva categoría, lo que contribui en gran manera al gran èxit que l' drama ha obtingut.

Per acabar, aném á transcriuer un fragment del tercer acte en el que, la señora Llarente hi tingué rasgos de verdadera eminencia, prodigantli el públich una gran ovació, de la que n' participá l' autor, que fou cridat á escena junt ab la dita actriu.

ESCENA V FELISSA y GORI

Felissa.—Estich resolta, Gori. Ja hi apurat tot l' acciò de paciència y mansuetut. Aquest pas el dono, més que per mi, pel meu fill que, pobret, va te-

nint ja conciencia del malehit viciot que domina á son pare!

Gori.—Y ahont anirás, desventurada!

Felissa.—Per de prompte, á casa l' meu germà.

Gori.—Que carregat de familia, tot s' ho ben necessita... Y després?

Felissa.—Deprès... Deu dirá! Ab tal que tinga l' meu fill...

Gori.—Y si te l' reclama?

Felissa.—¡Qui! ... (*Ab sorpresa.*)

Gori.—Ell; l' Anton.

Felissa.—¡Ell!... (*Indescriptible.*) Ab quin dret?

Gori.—Ab el de pare.

Felissa.—Y qui li dona aquest dret?

Gori.—La Lley, si acut per Justicia.

Felissa.—Y qué saben la Lley ni la Justicia de fills, si no n' han tingut mai! Ne saben tant com las donas xorcas, que no n' saben res!

Gori.—Recorda lo que passà ab la Sila Vidala: ab tot y'l rebombori del vehinat, que s'hi oposava, la Justicia li va pendre l' fill y'n feu entrega al pare que l' reclamava. La Justicia no té cor ni entrañas, Felissa.

Felissa.—(*Ab exaltació.*) Les mares sí que n' tenim!... Tenim entrañas per engendrarlos els fills y cor per estimarlos!... ¡Son nostres, ben nostres els fills! ¡De las mares, y de ningú més!

Gori.—Tens tota la rahó; pero si arribava l' cas, no t' valdría.

Felissa.—Pero... ¿es possible que hi hagi una lley tan bárbara que ordene pendre un fill á una mare... com jo, que l' estimo ab tot l' amor que pot estimar una mare, per ferne entrega á un pare com ell?... Ah, no! Si hi fos aquesta lley, seria més criminal que 'ls mateixos lladres y assassin que roban y matan.

Gori.—No t' exaltis, felissa, que lo que t' hi dit no es més qu' una suposició, que no crech arribés á realisar. Hi volgut no més ferte veurer á lo que te exposavas cas de portar endavant ton intent.

Felissa.—Estich resolta á marxar; a abandonarlo: així podrà emborratxarse á son plaer, sense travas ni miraments, fin que fassi la mateixa sí de son parel.

Gori.—Que serà lo més probable, si no s' correjés á temps. Ja veurás, pujo á dalt á dir á la Rosa que baixi á ferte companyia.

Felissa.—No Gori!... Prout molestias us hi donat ja.

Gori.—Vols callar?... Y jo entre tant aniré á veure si trobo al Anton y te l' portaré aquí...

Felissa.—Gori, me fareu un agravi!... Deixéulo!

Gori.—Bueno, bueno!... No'n parlém més!... Bona nit! (*Se'n va.*)

Felissa se queda de colzes á la taula, abstreta y pensativa y sospirant, després s' aixeca y va á guaytar á la porta del cuarto de Milio.

Felissa.—Dorm... Pobre fill meu!... (*Se separa de la porta.*) Diu que me l' pendrían si son pare l' reclamava!... (*Concentrat.*) Je, je, je!... ¡Que me l' pendrían!... ¡Que ho pròvin, y veurán de lo qu' es capassa una mare que li roban el fill de sas entrañas!... (*Ab desprecio.*) Que ell es son parel... ¡Son parel... i y qué?... (*Ab feres.*) ¡Jo soch sa mare!... ¡que ho vol dir tot! (*Torna á seure en la disposició de avans. Pausa.*) Si, si; no torno enrera!... Que resti sol donat al beure, la seva passió maleïda, aburrit y despreciat de tothom!... Es lo que s' mereix!... Preparém la roba. (*Se aixeca y entra al cuarto de la dreta, tornant á surtir al poch rato, portant algunes pessas de roba que deixa sobre la taula.*) Poca cosa, lo més precís; lo qu' es meu y prou... Que s' ho quedí tot lo altre; ja li dono!... No'n vull ni sombra d' ell! ¡Ni flayre! (*Entra al cuarto de Milio del que n' surt també ab roba.*) Quin somni tan agitat té l' meu fillet! Quin panteig!... ¡Y sempre demanant la mare!... La mare, que per ell ho es tot, com per mi també ell ho es tot: existència, vida!... que sens ell aborriria y, ¡Deu me perdoni! que ja no voldria per res!... Y diu que potser m' pendrían!... ¡Pendrem el meu fill!... (*Ab gran excitació.*) Je, je, je!... ¡Dich que sens ell no voldria ni la vida y... ¡ves... ves... si jo me l' deixaria pendre!... Je, je, je!... (*Rient nerviosament y ab gran excitació, més que asseyentshi, se deixa caure en una cadira, degenerant la rialla en plor.*)

Els federals d' en Benot

Hem rebut la carta-circular que 'l Comité Regional Federalista de Catalunya ha dirigit á las entitats que están identificadas y afiliadas al antich partit federal espanyol, recomanantlosi la adhesiencia al acte de Solidaritat Catalana. Diu així:

«Reunit en plé aquest «Comité Regional», en sessió extraordinaria l' dia 22 dels corrents, á Barcelona, després de tenir en compte la necessitat que hi ha de demostrar continuament, y en el terreno de la práctica, la propaganda envers als principis d'autonomia, fonamentals del credo de nostre Partit, ha pres, per unanimitat, l' acort de pregavos que l' entitat que vos tan dignament presidiu, s' adhereixi al moviment de «Solidaritat Catalana», iniciat á Barcelona per diferents elements autonomistas, al objecte de contrarrestrar las imposicions del poder centralitzador que vol convertir aquesta rica y liberal regió catalana en un nou feude de polítichs prevaricadors y ineptes.

Per aquest motiu, donchs, esperém que, á la major brevetat, enviaré vostra valiosa adhesió al solemnne «Homeuatje» qu' ha de tenir efecte á Barcelona, els días 20, 21 y 22 del próximo mes de Maig, en honor dels Diputats á Corts que varen combatrer la funesta Lley de Jurisdiccions, y, á esser possible, vos pregém hi envieu una representació personal als actes que, n' els dies mentats, tindrán lloc en la referida ciutat.

Al enviar la vostra adhesió, aquest «Comité Regional» prega hi feu constar, que l' entitat per vos presidida està identificada y afiliada al gloriós y antich «Partit Federal Espanyol» qu' actualment presideix el veterano y sabi, D. Eduard Benot, y, quina legal representació á Catalunya, ostenta el «Comité Regional Federalista» que suscriu.

Aprofitém la present ocasió, pera repetirnos de vos y de l' entitat per vos representada, amichs y correligionaris que vos desitjen: «Salut y República Democrática Federal».

Barcelona 25 d' Abril de 1906.

El President, *Anton Franquesa Sivilla*; El Vis-president, *Joseph Llacuna*; El Secretari, *Joan Torras Serra*, y Vocals, *Anton Borrell y Laureà Vilarrubias*,

Ajuntament

Sessió del dia 10. Presidida per lo senyor Alcalde D. Pau Socías douà principi á las nou, llegintse l' acta de la anterior, que fou aprobada.

Se doná permis á D. Joseph Rovira pera obrir un balcó á la fatxada de la casa número 36 del carrer de Santa Agnès.

El Sr. Fernandez digué que habent observat que al abeurador del torrent no hi anava aigua, per quin motiu no's podian regar els arbres que hi ha en aquell paratge, va ferhi, junt ab el Sr. Alcalde, una inspecció pera corregir aquest defecte, lo qual se logrà. L' Ajuntament va quedar enterat.

S' acordá cridar á tots els qui tingan dret á desaiuar á la clavaguera del carrer de Sant Magí pera que l' fassin constar, al objecte d' evitar abusos.

Y no haventhi més assumptos s' aixecá la sessió

La Solidaritat Catalana

La Comissió organisadora en aquesta vila de la edhesió al Homenatje que ha de celebrar-se á Barcelona el diumenge, dia 20 del actual, prega y encomana á tots els bons fills d' aquesta comarca que no puguin concorrer personalment á dit acte, vagin á la propera estació de Sant Vicenç, á l' hora del tren exprés, pera saludar, en nom d' aquesta terra, als dígues Diputats y Senadors, en honor dels qui va dirigida la festa. A'n aquest objecte sortirà una comisió especial ab el tren de dos quarts de vuit del matí, á la que podrán aregarshis tots els que simpatisin ab aquesta idea.

Suscripció popular pera contribuir á sufragar els gastos de impressió dels discursos pronunciats al Parlament pels diputats de las minorías combatent l' anti-liberal projecte de lley de jurisdiccions, y els que reportin la propa-

ganda de protesta per la aprobació de dita lley, iniciada per la Comissió de Solidaritat Catalana:

Suma anterior 85'80 Ptas. Gil Boxadós, 0'25; Gil Boxadós Felip, 0'25; Félix Ginesta, 0'50; Francisco Arbós, 0'25; Bonaventura Bassa, 0'25; Matilde Güixens, 0'25; Francisco Guitart, 0'25; Joseph Grau, 0'25; Joseph Orpinell, 0'25; Llorens Arbós, 0'25; Un autonomista, 0'20; Francisco Prats, 0'25; Dolors Pons, 0'25; Mercé Ivern, 0'25; Duval Ivern, 0'20; Societat Cooperativa, 5'00. Suma 94'70.

Llista del Casino Circo. Vicens Orpinell, 0'25; Joseph Ramon, 0'25; Ramon Vallés, 0'25; Jaume Ribas, 0'25; Joseph Vidales, 0'25; Alfonso Miret, 0'25; Joan Mallafré, 0'25; Bonaventura Bassa, 0'25; Joseph Soler Sonet, 0'25.

Total 96'95 pessetas.

Continua oberta la suscripció.

Jurats de aquest partit que han de actuar durant el present quatrimestre.

Caps de casa.

Joan Güell Grau, Vendrell.
Feliu Mañé Urgell, Bellvey.
Joseph Mañé Totusaus, Calafell.
Julia Just Petit, Calafell.
Jaume Mallofré Valldosera, Arbós.
Isidro Llagostera Roca, Creixell.
Jaume Ventosa Gils, Montmell.
Pau Canals Miquel, Aiguamurcia.
Ramon Banach Ferrán, Bisbal.
Rafel Creus Gibert, Calafell.
Pau Cañellas Miró, Albiñana.
Andreu Borrell Malivern, Bellvey.
Eleuteri Ramirez Telles, Bisbal.
Fortià Bargans Ventura, Aiguamurcia.
Joseph Soler Mestres, Arbós.
Joseph Cañellas Nin, Albinyana.
Magí Ferrer Figueiras, Aiguamurcia.
Joan Sanabria Güixens, Bonastre.
Salvador Batalia Fontana, La Riera.
Joseph Carreras Trillas, Vendrell.

Capacitats.

Jaume Galofré Batet, Bisbal.
Anton Ventosa Mitjans, Banyeras.
Joan Ventosa Marcillas, Bellvey.
Joseph Pijoan Aran, Altafulla.
Joseph Parera Escofet, Vendrell.
Marti Queraltó Mañé, Bisbal.
Hermenegildo Pons Balet, Arbós.
Joseph Badia Magriñá, Salomó.
Andreu Romeu Robert, Calafell.
Pau Rafols Xambó, Llorens.
Joseph Fontanilles Faura, Creixell.
Joseph Vidal Galofre, Vendrell.
Joan Mañé Totusaus, Aiguamurcia.
Pau Sedó Vives, Calafell.
Joseph Martorell Oller, Vendrell.

Dit Jurat se reunirán los días 12 y 13 del próximo Juny pera entender en duas causas, una sobre robo y altre per homicidi

CRONICA

En el número vinent continuarem la sèrie d'articles sobre 'ls consums d' aquesta vila.

El mercat de bous del diumenge estigué bastant concorregut, contantshi un centenar de caps entre bous y badells, que's vengueren casi tots.

La cotisió de las carus continua fentse als preus elevats que hem vingut senyalant al resenyar els darrers mercats.

Las entitats d'aquesta vila adherides al Homenatje de Solidaritat, son el Magnífich Ajuntament, el Centre Republicà Autonomista, el Centre Industrial, el Centre Catalanista, el Comité Federal, La Lira, l'Orfeó, las societats obreras la Cooperativa, Pagesos, Paletas y Rejolers y nostre setmanari.

Totas estarán representades á dit acte y hi concurrirán ab sos estandarts y banderas el Comité Federal, el Centre Catalanista, La Lira, l'Orfeó, els Pagesos, els Paletas y els Rejolers.

En la reunió que diumenge tingueren els Presidents en el Centre Republicà Autonomista, se acordá enviar á la Comissió de Barcelona el producte de la suscripció junt ab las llistas, acordant també conferir la general delegació al diputat provincial per aquest districte D. Emili Folch.

Ha resultat lo que suspitarem. La Diputació de Tarragona que *no tingue fondos* pera enviar una representació al Homenatje de Solidaritat Catalana, ne ha tingut per enviarne una á Madrid a la reunió de representants de Diputacions cridada pel ministre de Foment.

Y això que oportunament va adherirse á la campanya que 'ls diputats catalans feren contra la llei de jurisdiccions.

Y això que per la representació al Homenatje fins hi hagué algún diputat que va brindarse á satisfacer el gasto de la seva butxaca, en tant que ab lo que costarà el viatge á Madrid, se podrà posser tapar algú dels molts furats de vostra tronada Diputació.

¿Eh quinas contradiccions se veuen senyor Vilá dintre la vida política?

Pero las entitats d'aquesta vila adherides al acte de Solidaritat, s'han fet seva la cosa y han conferit la sua delegació a nostre amich el diputat provincial Emili Folch, autor de la proposició de referencia.

Després de tot l'amich Folch hi haurá guanyat, (dat cas que li hagués tocat representar á la Excentissima) puig val molt més ostentar la representació d'un número respectable d'entitats que constitueixen las forses vivas de tot un poble.

Se'n diu que la Junta d'aigües ha posat en pràctica l'acort de la Comunitat referent á no donar aigua del riego pera regar las terras dels propietaris que 's mostren refractaris á pagar la cuota que 'ls pertoca per la derrama que tenen estableta.

A la tarda del dimecres d'aquesta setmana, el professor d'instrucció pública d'aquesta vila senyor Rossell, efectuá una petita escursió á Tomoví ab varios de sos deixebles més grandets. De desitjar fora que 'ls senyors professors efectuessin soviutet actes per l'estil del que 'ns ocupa, y molt més illoable si aquests los portessin á cap aprofitant dies tan poch festius com ho acostuma ser el de Sant Gregori per nostra vila, y que tants n'hi ha durant l'any. No tota l'instrucció l'han de rebrer los noys tancats entre quatre parets.

Dels 30 diputats y senadors que per haver combatut el projecte de llei de jurisdiccions serán objecte del homenatje per la Solidaritat Catalana, 16 son catalaus, 3 vaschs, 2 navarros, 2 valencians, 2 lleonesos y un de cada una de las regions castellana, aragonesa, gallega, asturiana y canaria.

La filiació política de dits 30 representants en Corts es la següent: 17 republicans, 7 regionalistes, 4 monarquichs, un carlista (Mella) y un integrista (Nocedal).

La companyia acrobàtica dels germans Aragón, que durant la Cuaresma doná algunas representacions en el Teatre del Tívoli, ha tornat pera treballar en el mateix teatre, havent donat una funció la nit del dimecres, festa de Sant Gregori, que 's vegé favorescuda per nombrosa concurrencia, que aplaudí tots els números que se executaren.

Per demà á la tarda anuncian una sessió senzilla y pera la nit funció doble.

Ahir marxá cap á París y Cherburg, ahont embarcará pera la isla de Cuba, nostre amich y compatrioci en Pere Lleó, qui ens pregá el despedissem de sos amichs, desde nostre setmanari, ja que per la precipitació ab que tingue de marxar no pogué ferho personalment.

Queda complascut nostre amich, desitjantli un bon viatge.

La Diputació provincial de Tarragona, en sa última sessió, nomená Vis-president de la Comissió provincial al diputat republicà D. Rafel Magriñá Borrás.

Dimecres, festa de Sant Gregori, el somatent d'aquesta vila anà á la platja de Comarruga á exercitarse en tirar al blanch.

El dia se presentá magnífich, y ab tal motiu regná molta animació en dit lloc.

La Caritat Cristiana d'aquesta vila ha distribuit als pobres de la mateixa durant el passat mes d'Abril, els següents vales.

Pá, 21; gallina, 15; carn, 12; llet, 7; tocino, 8;ous, 2; roba, 4; metàlich, 3; que en conjunt importan la cantitat de 149 pessetas.

Diumenge s'inaugurá el cinematógrafo que diquerem s'estava instalant en el Casino Circo, havent donat algunes sessions en distints días de la setmana.

Com las proyeccions se fan per medi de la electricitat, s'han collocat dues lámparas d'arc voltaic á la porta del teatre, que s'encenen á las horas de sessió.

Dimecres contragué matrimoni en la iglesia parroquial d'aquesta vila D. Florentino Ojea, quefe de les presons d'aquest partit, ab la senyoreta María Porta y Nin, essent padrins de la boda D. Ramon Casaldueto, jutje de primera instancia del partit, per part del nuvi, y D. Félix Mercader, metge d'aquesta vila, per part de la nuvia.

Desitjém als nous esposos tota classe de prosperitat en son nou estat.

Nostre benvolgut amich el distingit publicista en Pere Aldavert, ha tingut la finesa de remetreus un exemplar de cada una de las dues darreres obras que ha publicat, que son: *A la taleya y Feyna vella*.

Per avuy ens limitém á acusar rebut del envío y á donar grans mercés á son autor per la atenció que ha tingut ab nosaltres.

A la avansada edat de 86 anys morí dimars d'aquesta setmana la senyora Donya Margarida Mañé, viuda de Nin, mare del Secretari del Jutjat de primera instancia d'aquest partit D. Lluís María de Nin Mañé.

Acompanyém á sa familia ab el dol que la acongoixa per tan sensible com irreparable perduta.

Han visitat nostra redacció ls periódics següents: *El Sanatorio*, Revista Médica, que s'publica á Cenofochs; *La Veu de Catalunya y La Tralla*, de Barcelona; *La Selva*, de Santa Coloma de Farnés. *El Vallés*, de Granollers; y *El Autonomista*, de Girona. A tots agrahím la visita.

Secció Oficial

Alcaldía Constitucional de Vendrell.

Habentse rebut queixas de que han sigut obertas algunes portellas que tanca las aixetas del gas de las cases particulars, lo que podrà ser causa d'alguna desgracia, serán castigats ab tot el rigor els culpables d'aquest abus.

També serán perseguits rigorosament tots aquells qui, donant probas de molt poca cultura, fan lletreros á las fatxadas, ab perjudici del bon nom d'aquesta població.

Vendrell 11 de Maig de 1906 —Pau Socias S.

Funcions religioses.

Demà diumenge les missas y ofici se celebraran á l' hora de costum. Tarde, á dos quarts de quatre, ensenyansa de la doctrina, y á dos quarts de cinch rosari y exercisis del mes de Maria.

Dimecres, festa de Sant Isidro, á las deu ofici á càrrec de la Administració en l'altar del Sant.

Continuará practicantse, als matins á las set y á la tarda á un quart de vuit, el mes de Maria.

Escorxador.

Caps de bestiar sacrificats en la primera desena del mes de Maig.

Llana, majors de 6 kilos, 34.—Idem. menors, 0,—Cabra, majors, 0, menors, 8.—Boví, majors de 60 kilos, 2, menors, 3.—Tocinos, 14.—Total, 62 caps.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde'l dia 5 al 12 del corrent:

Naixements.—Homes, 3. Donas, 1.

Defuncions.—María Nin Vidal, de 27 anys; Joseph Jané Coch, de 62 anys; Margarida Mañé Alsina, de 86 anys y Joseph Romeu Vidal, de 2 días.

Matrimonis.—Florentí Ojea y de Cabo ab María Porta Nin; Baldomero García Martorell ab María Bassa Solé.

IMP. RAMON GERMANES Y NEBOT.—TEATRO, 18, VENDRELL.

ANUNCIS

Dipòsit de Carburo de calci superior

Ventas al per major. ~ Preus reduhits

Guanos per sembrats y vinyas

Nitrat de Sosa. - Primeras Materias

Farinas, grans y despullas de tota classe

Joseph Vilanova

Carrer de Montserrat, 11 y 13. - VENDRELL

Malaltías de noyas y senyoras

Ab las Píndolas Salut Trayner

receptadas desde l' any 1892 en totes las provincias de Espanya, se consegueix tornar la salut y la hermosura á tantas noyas que per falta de forsa en la sang pateixen y's desarrollan malament. Grogor de la cara, ofech, pesantés de camas, poca gana, ròdaments de cap, tot se cura ab l' ús de ditas píndolas.

Las senyoras que continuament se quexan de diferents malestars, y que viuhen flacas, anémicas y decaigudas quedarán transformadas ab l' ús de ditas «PÍNDOLAS TRAYNER».

Transforman á la dona que es un panillo en una matrona, aixís com la que està grassa de mal greix la aprima retornantli las formes proporcionables.

Cada capsula val 2'50 Ptas. y va acompañada de un llibret quin text es molt interessant á las malaltas.

Se venen: Barcelona, Dr. Andreu; Tarragona, Dr. Cuchi; Vendrell, M. Trayner, farmacia, qui las envia per correu medianat 25 céntims més per capsula.

Ferro-carrils de M. à Z. y A.

AGENCIA OFICIAL DE

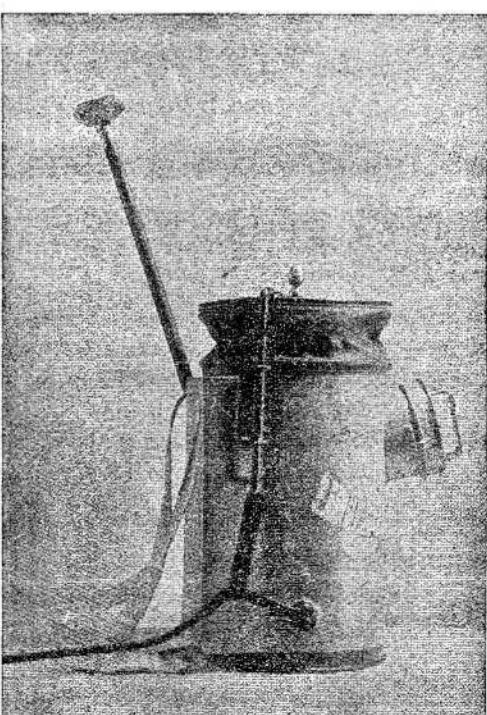
Transports y Acarreus

DE
Aixelá y Gestí

(La més antiga de aquesta vila, fundada al any 1848.)

Participa á sos nombros y antichs parroquians que ademés del servei establert en combinació ab totes las Agencias terrestres y marítimas d' Espanya y extranger, ha creat un nou servei ràpid de recados y petits paquets desde domicili á domicili, en condicions molt favorables pera els seus parroquians.

VENDRELL Doctor Robert (Casas Novas), 24 y despatx de la Estació.

LLAUNERIA Y LAMPISTERIA

de
F. BADIA

AGRICULTORS: Si teniu necessitat de comprar màquines de ensulfatar y ensofrar, ne trobareu dels millors sistemes tant del país com extrangeras, en aquest establecimiento.

Pessas de recambi de tota classe

Gomas de las millors marcas. Prontitud y preus econòmichs en las reparacions y demés articles del ram.

VENDRELL

24 - Carrer Alt, número - 24

prop la plassa de Pi Margall

Sastrería de Gil Boxadós

VENDRELL

TEMPORADA DE ISTIU

Grans assurtits en géneros de llana, alpacas, drils, etz. pera la próxima temporada.

Variat y elegant assurtit d' ermillas fantasia, alta novetat.

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES

pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Nova màquina pera ensofrar, sistema "Vives"

La Catalana

Sens rival en sas similars per la economia de sofre y de trevall degut á sa presió y mecanisme sencill. Solides, elegancia y preu mòdic.

La no menos acreditada ensofradora VERMOREL

LA UNIVERSAL

Pulverisador per vinyas y arbres, ab premi y diploma de S. A. R la Infanta D. Isabel.

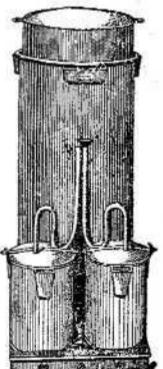
Pulverisadors VERMOREL

Aparatos automàtics sistema «Vives» sens vàlvulas ni aixetas, pera la producció del gas acetilé. Es el de més acceptació dels avuy coneeguts.

Carburo de calei de 30 á 50 céntims segons partida.

Lampisteria de Joseph Vives y Ramón

Dr. Robert, 6.— VENDRELL

Máquinas de cusir y de fer mitja

Venda, compra, cambi y arreglo de tota classe, marca y sistema

Salvador Torras

Mecànich establert desde l' any 1882

Venda de màquines

SINGER, WERTHEIM

y altres sistemes

DESDE 8 DUROS

VENDA DE MAQUINAS DE FER MITJA

dels modelos mes moderns

Desde 30 duros

VENDA A PLASSOS Y SENS FIADOR

Aquesta casa proporciona trevall á sos clients

Dirigir-se: Carrer dels Banys Nous, núm. 16. - BARCELONA

NOTA.— El propi Sr. Torras passarà per aquesta vila proximament.